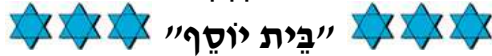

בית פנסת

*** 2108 Ocean Parkway Brooklyn YN.11223 ***

נְשִׂיא : אֵלֵי לְוִי   מְקָאם : סִיגָה   מֵאֵת : הָרַב אֶהְרֹן פְּרָחִי
פְּרֻשֶׁת כִּי תָבוֹא   הַפְּטָרָה : קוּמֵי אֹרֵי

ט"ז אָלוּל תש"פ   עֲלוֹן מִסְפָּר 1043   5 סֶפְטֵמְבֶּר 2020
הַדְּלָקַת נְרוֹת 7:04 * שְׂקִיעָה 7:22 * שִׁיר הַשִּׁירִים 7:00 וְאַחֲרָיִךְ מִנְחָה לֵיל שַׁבָּת,
שַׁחֲרִית שַׁבָּת 8:15 * מִנְחָה שַׁבָּת 7:00 * מוֹצָאֵי שַׁבָּת 8:02, וְעִי"פ רַבֵּנוּ תַם 8:32
זְמַן טְלִית 5:13 * שְׁעָה זְמִנִית 75:00 * עֲלוֹת הַשָּׁחַר 4:58 * גַּץ הַחֲמָה 6:28
מִנְחָה חוֹל 7:00 * עֶרְבִית מְנַן מְקָדָם * 6:23 צֵאת הַכּוֹכָבִים 7:57
סוּף זְמַן קְרִיאַת שְׁמַע 8:43 * סוּף זְמַן עֲמִידָה 9:58 * חֲצוֹת הַיּוֹם וְהַלֵּילָה 12:54
בְּכָל יוֹם מִתְחִילִים הַסְּלִיחוֹת בְּשַׁעַה 5:10 בְּבֹקֶר.

הַתֵּרַת נְדָרִים לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת 12 לְסֶפְטֵמְבֶּר פְּרֻשֶׁת נְצִיבִים – וְיִלְךְ אַחֲרֵי הַבְּדֻלָּה,
וּבְנוֹסָף בְּיוֹם חֲמִישִׁי 17 לְסֶפְטֵמְבֶּר בְּשַׁעַה 7:30 אַחֲרֵי מִנְחָה וְעֶרְבִית.

הָאָדוֹן הַנִּכְבָּד וְבַעַל חֶסֶד וּמְחֻזֵּק בֵּין לומְדֵי הַתּוֹרָה בְּעִין יָפֵה הַגִּבּוֹר גִּזְגִּי שֶׁחֲבַר וְאַשְׁתּוֹ הַגְּבֻרַת טִירִי וּבְנֵיהֶם לְבָרָכָה
וְלְהַצְלָחָה וּמְאַחֲלִים לְבָנָם הַחֲתָן וְהַפֶּלֶה רִיקִי וּמִירָא נְשׂוֹאִין מְצֻלְחִים וּבְנֵין עַדִּי עַד וּמִזֵּל טוֹב וּבְנֵים זְכָרִים וּמְבָרוּק אָמֵן.
נָא לֹא לַעֲיֹן בְּעֲלוֹן זֶה בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה וְקִרְיאַת הַתּוֹרָה

מוסיף לכבסו אז יהא נקי יותר, כך הברכות מתקרבין אלינו. לפיכך באה הפרשה הנוכחית „כי תבוא” שיש בה ברכות וקללות, ולפני הברכות והקללות, הפרשה פותחת בהבאת הביכורים ובעיצומו של חודש הרחמים והסליחות, ובעל הביכורים חייב להרים קולו ולומר: הגדתי היום לה', שאיני כפוי טובה, ה' נתן לי שדה, נתן לי עצים, הצמיח בהם פירות – אינני כפוי טובה, ואין די לי באמירת מלים ותודה רבה דווקא, אלא בהכרת טובה שתצמיח מעשים בפועל, לפיכך אני נטלתי את היקר שבפירות השדה שנתת לי, והעליתי אותם לבית המקדש, להיטהר ולהתקדש, ולקרוא עליו כל פרשת הביכורים בהרמת קול ולעיני כל מעשה פחות מזה, יצביע על חיסרון בכוונה ובעומק הכרת הטוב ומכל זה נלמד כי הכרת הטוב היא מעולה שבמעלות שחייב אדם לקיימה, וה' ישמרנו אמן.

פרפראות על הפרשה:

1 - „היום הזה ה' אלוקיך מצווד לעשות”. מהו „היום הזה” לאיזה יום רומז? אומר הזוהר: זהו יום ראש השנה, ומדוע מכונה ראש השנה בתיבת „היום”? כי הוא היום, שכל השנה תלויה בו, לחיים – לבריאות – לפרנסה – לטובה ולברכה. וממשיך הפסוק ואומר: ה' אלוקיך כלומר אלוקים הוא מדת הדין וה' מהפך אותה ה' למידת הרחמים, וכל יום אדם בא לסליחות בורא. מלאך סניגור ליום הדין, ובאים המלאכים שנבראו מימי הסליחות להטות כף המאזניים לצד הזכויות. (רבי יוסף בן הרוש).

עוד שבועיים אנחנו עומדים בדין לפני מי שאמר וברא העולם. לתת דין וחשבון על כל מה שעשינו מראש השנה שבעבר עד היום הזה. יום זה הוא המכריע לכל אחד מברואי עולם, יום זה אשר הבריות בו יפקדו ולהזכירם: לחיים – לעושר – ולאושר, או להפך ח"ו. אנו הגענו לסוף שנת התש"פ הנוכחית, כמה היו בה כאבי ראש ואכזבות וכל מיני פחדים מחולי הקורונה ומדברים אחרים וכל מיני צער, והכל נקבע בראש השנה שעברה, ומה מצפה לנו בשנה הבאה? נקווה שרק טוב וחסד עלינו ועל כל עם ישראל רק אורה וברכה, שנה שתהיה כולה אושר ובריאות, ולא ישמע שוד ושבר סביבותינו, אבל צריך להאמין באמונה שלמה שכל מה שהיה וכל מה שיהיה, הכל תלוי בנו. ה' שם בעולם ברכה וקללה, והם מטיילים והולכים בכל רחובות המדינות, ומסביב לכל אדם, מי שהולך בדרך ה', ומרבה להיטיב עם האחרים, ועושה חסד עם הבריות מיד הברכה דובקת בו ומתרחבת אליו בכל חייו, אבל מי שמרמה את הבריות, ונגרר אל העבירות, אז הקללה עומדת לצדו ח"ו, וצריך שנאמין, כי בעוד שבועיים יוצבו המאזניים, המצוות יוטענו על הכף האחת, והעבירות על כף השנית. אשרי מי שיוכל להרבות במצוות ולהכביד את הכף שלהן, אשרי מי שיוכל להמעיט את העבירות ולהקל את משקלן. ואין זה קשה, וכי כל אנחה, וכל שמץ צער וחרטה, מצמקים את העבירות במידה מה, ומפחיתים את משקלם, ומלבנים את כתמיהם, כמו שמכבסין את הבגד המלוכלך, כל מה שאתה

2 - „יולך אותך ואת מלכך” וגם הפסוק: „בכל העמים אשר ינהגך ה' שמה”. שתי תיבות „יולך” ו„ינהיגך” לשון גלות. ולמה לא אמר הפסוק יגלה אותך? לפי שכל מקום שגלו ישראל שכינה עמהם, ולא יגלה את עם ישראל לבד והוא כביכול יישאר כאן, אלא יולך וינהיג, וילך עמנו כמו שהאב אוחז ביד בנו להוליכו לבית הספר כך כביכול ה' אוחז בידינו והולך עמנו לגלות שנאמר: „בכל צרתם לו צר”. (לחם אבירים)

היסטוריה בקצרה:

20 שנה אחרי החורבן 88 למנינם:

בימי הנשיא רבן גמליאל חזרה מלכות רומי להיצר לחכמים ללמוד תורה, והיה רבן גמליאל עובר ממקום למקום ותורתו עמו. ונסע גם כן לאכסנדריא של מצרים, ושאלו ממנו כמה הלכות והיה מתחבא והולך מפני המלכות, ובסתר היה נוהג בנשיאות. עד שבא קיצו של קיסר רומי והיה שמו דומיצינוס והיה מכונה איש הדמים, ושש עשרה שנה עמד בקיסרותו, והוא איש משחית ואכזרי במלכותו היה, ושנואי מאוד על בני עמו. ועוד שגם אשתו התקוממה עליו, והרגה אותו בידי שומרי ראשו והיה זה 24 שנה אחרי החורבן. וימלוך תחתיו הקיסר „נירבה” והיה קיסר של חסד. והיה בן ששים ושש שנים במולכו. והיה כבר שר גדול ברומי לפני כן. והיה ישר ומתון, ולא כשאר הקיסרים. והוא צווה שלא יקבלו מלשינות מעבד על אדוניו, ולא על איש מרעהו, ולא יקבלו שום טענה על אחד שהוא נוטה ליהודים ועוזר אותם או שמתנהג כדת היהודים כגון: שאינו אוכל חזיר, או אינו עובד בשבת וכיוצא. וכל אחד שגזל חברו בימי הקיסר שעבר, החזיר לו ממונו, והיה חונן דלים, ואוהב את החכמים ונותן להם מתנות, והוא שביטל המס המיוחד על היהודים ששמו הקיסרים הראשונים. וטבע מטבעות ועליהם חרות תיבות אלו: סרה חרפה מס היהודים. כלומר שביטל אותה.

הדרך לרפואה ולבריאות:

הרמה של משקל כבד – והרמת תינוקות כבדי משקל, מחלישות את שרירי הבטן, ובהמשך הזמן גורמות לניתוק ולקריעה של חלק משרירים אלו, ובנוסף להרמות אלו, הלידות תורמות אף הן את חלקן, ובגיל המבוגר לפתע נוצרת בעיה של צניחת שרירי הבטן. והטיפול בדרך כלל הוא רק ניתוחי, וככל שיקדימו לטפל ולעשות התעמלות מסוימת, הנזק יקטן, לכן על הנשים לא להרים את הצאצאים ולא שאר המשקולות, בלי חשבון. וכאשר יוצאים לקניות לשים לב לקחת עגלת קניות ולא לסחוב בידיים, זהירות מיוחדת היא בזמן שעוברים דירה שאז מרוב העומס לא שמים לב ומרימים דברים שיש

בהם משקל כבד, לכן צריכין לזהר. וגם להימנע מלעמוד על הרגלים מן הבוקר עד הערב ללא הפסקה. ההליכה היא פעילות גופנית נפלאה, זה משפר את היכולת הנפשית שלנו. מחקרים הראו שהליכה מהירה במיוחד יעילה בטיפול בדיכאון, ולפעמים ביתר הצלחה מאשר תרופות עושות, כי ההליכה מחדדת את המוח, ומפחיתה הידרדרות נפשית הרבה יותר מפעילות גופנית אחרת. הליכה נכונה היא הליכה שבה משנים את קצב ההליכה כלומר, מתחילים בהליכה רגילה, עוברים לבינונית ואחריה למהירה. ושוב מאיטים את קצב ההליכה, ושוב מעלים וחוזר חלילה.

דברי מוסר:

„אשרי העם יודעי תרועה”

הרמב"ם כותב: אדם שמטבעו חומרני וארצי, שוקע בתענוגי העולם הזה, ונכנס לעולם ההתעלמות וחי היסח הדעת, ואלה מטים את האדם מייעודו והשגת מטרתו הבלעדית שעבודה הוא נברא, חי אדם זה והוא רוכב על סוס התאוה ושולט ברסנו. ודווקא כאן ניכר האדם בחולשתו, במקום לשלוט, הוא בדרך כלל נשלט, ואז נופל בתחבולות היצר הרע. ולא יישאר לו כוח להתבונן באיזו דרך הוא הולך. הוא שוקע בתרדמת ושינה, ולא מבחין ולא מרגיש במתרחש סביבו. אמנם ה' נתן לנו ברחמים אלול, ראש השנה, עשרת ימי תשובה, ויום הכיפורים, כדי לעורר אותנו ובפרט בא השופר לנער ולעורר ולהקים אותנו כדי להשליט את השכל על הלב (התאוות). הבינה והדעת הם עקרים לדעת את האמת, לפיכך תקנו חז"ל בעמידה: ברכת השיבונו, אחרי ברכת אתה חונן. כי אדם אינו זוכה לדעת האמת, אם לא הייתה לו דעה צלולה, ומחשבה אמתית ומכוונת. לפיכך אמר דוד המלך ע"ה: „אשרי העם יודעי תרועה” שומעי תרועה לא נאמר אלא יודעי, העיקר הוא הידיעה והמחשבה. אושרו של עם ישראל שיודע תרועה. וגם יודע להפסיק את מרוץ החיים, ולהתבונן ולחשוב במטרה האמתית של החיים. השופר עשוי בצדו האחד צר ובשני רחב, צדו הצר למטה והרחב למעלה לרמוז, שאותם דברים המשתייכים לחיי עולמנו הארצי עלינו לנקוט בהמעטה, ולהביט על אותם אנשים פתוחים ונחותים מאתנו ולהתנחם בהם. ואילו כל הקשור לחפצי שמים עלינו להביט בדרך הרחבה כמו השופר הרחב למעלה, השופר אינו מכפר עוונות, ואינו אלא לעורר לבבות ולחזור בתשובה ולהתגבר על היצר הרע, אשר לאט לאט מכניס בנו הרגשה של רפיון וייאוש, לכן עלינו להתעורר ולהגיע לראש השנה עם

תכנית מפורטת מה רוצה ה' מאתנו ומה היא עבודתנו בשנה הבאה עלינו לשלום אמון.

הראשון לציון רבי יעקב עייש

1750-1817

שנתיים בלבד שהה רבי יהודה עייש בירושלים, ולאחר שנתיים בשנת 1760 החזיר נשמתו הטהורה לאביו שבשמים בלב שבור לוו בני המשפחה את אביהם הדגול, הרב המורס מעם, אשר הלך מעמם ללא עת. פטירתו הותירה חלל ריק אשר לא נמצא מי שימלאו, בנו יעקב הקטן והוא בן עשר שנים, נותר בלי אב ובלי מורה דרך. וכאשר ראה אותו רבי אברהם בן אשר הראשון לציון בירושלים, עשה עמו חסד והביאו לביתו. ורבי אברהם לא ידע כי מגדל הוא בביתו את גדול הדור ומנהיג לדור הבא אכן, רבי יעקב משה עייש גדל, ושמו נודע בשערים, כמרביץ תורה בעדרים ופוסק רם מעלה, וכאשר חפשו חכמי ירושלים שליח לשלוח לארצות הגולה, מצאו ברבי יעקב את האדם המתאים למילוי המשימה, ובתחילת שליחותו החליט לשים פעמיו לצפון אפריקה, מקום הולדתו, אשר בה כיהן אביו המנוח כרב ואב בית דין. יהודי מרוקו קיבלו את פניו בכבוד מלכים, ביקורו בארצם עשה רושם כביר בלבם ועורר בלבו של כל יהודי את הגעגועים לארץ הקודש, זמן ארוך ישבו והקשיבו לדברי תורתו השזורים בדברי חיבת הארץ.

סיפור:

זאב היה נוסע מידי שנה לקאליב להתפלל עם הרב יצחק אייזיק, והיה חוזר לעירו, „בודפשט“ נרעש ונרגש. ומידי פעם היה מציע לזוגתו שוב להצטרף אליו אל הנסיעה לימי ראש השנה בקאליב. אך היא גיחכה בלחש. כבר התרגלה לכך שהוא נוסע. ולא אמרה לו כלום. חודש תשרי של אותה שנה כבר חלף עבר, וגם לילות החנוכה המאירים כבר פינו את מקומם מלוח השנה. ובאחד הלילות, פרצה שמועה ב„בודפשט“ שהרב יצחק אייזיק מגיע לעירם מעירו קאליב, ושום אדם לא ידע על מה ביקורו הפתאומי של רבי יצחק. ואחרי כמה ימים הגיע רבי יצחק ל„בודפשט“ ונתאכסן בבית אחד הגבירים של העיר. ומיד המוני יהודים צבאו על דלתות בית האכסניה ברצותם לשפוך את ליבם באוזני הצדיק המפורסם. ובביתו של זאב צהלה ורינה, והודיע לזוגתו שהפעם לא יוותר לה, עליה לבוא עמו שתיווכח מקרוב באיזה אישיות מיוחדת מדובר, ומדוע כה להוט הוא לנסוע לקאליב מידי שנה לימי ראש השנה.

שתי הלכות מהגאון רבי מרדכי אליהו זצ"ל:

1 – צריך לומר „עלינו לשבח“ באימה וביראה, ויהושע בן נון תקנו בשעה שכבש יריחו. ויש

נוהגים לומר אחרי עלינו לשבח את הפסוקים הבאים: ויאמר לה אלקנה אישה חנה למה תבכי ולמה לא תאכלי וכו'. עוד פסוק: כה אמר ה' מנעי קולך מבכי וכו'. עוד: ויאמר אם שמוע תשמע וכו'. ויש בהם סגולה לבריאות ולפרנסה ולברכות. וכיוצא מבית הכנסת לא יצא ואחוריו לארון הקודש, אלא יצדד, וכשיוצא אסור לרוץ שמראה עצמו כבורח, אלא לאט.

2 – האומר קדיש על הנפטר, מציל אותו מעונשים ומיום הדין וכן עליית מפטיר בשבת גם מועיל לנשמת המת, וגם אם מתפלל לפני התיבה ובפרט תפילת ערבית. אבל בתוך שבעה ימים של אבלותו, אינו מתפלל כשליח ציבור, אלא אם כן אין אחר.

דינים:

1 – הנשים מברכות על הדלקת הנרות ליל יום טוב „להדליק נר של שבת ושל יום טוב“ בליל ראשון של ראש השנה מברכות מבעוד יום כמו בערב שבת. ובליל שני קודם הקידוש.

2 – נוהגים לטבול את הפת בשעת המוציא בליל וביום ראש השנה בדבש או בסוכר ואין אוכלים אגוזים ולא ענבים שחורים אלא לבנים. ויש נוהגים שלא לאכול בראש השנה מאכלים מרירים חמוצים או חריפים.

3 – ישנם שני מנהגים איך לאכול את מיני המאכלים בליל ראש השנה. המנהג הראשון כדי להרבות בברכות הוא: שאחרי הקידוש וקודם נטילת ידיים, יברך העץ על התמרים ויכוון לפטור כל דבר שברכתו העץ. ואחר שברך התמרים יטעם מעט ואחר הטעימה יאמר: „יהי רצון וכו'“ אחר כך יקח „רמון“ (בלי ברכה) וקודם שיאכלו יאמר „יהי רצון“ של הרימונים ויטעם אחר כך יקח מן התפוח המרוקח בדבש ויאמר: „יהי רצון“ של התפוח ויטעם. ועל זה הדרך, יעשה עם פרי האדמה, יקח רוביא (לוביא) ויברך „אדמה“ פעם אחת, ויכווין לפטור את כל מיני הירקות, יטעם מעט אחר הברכה, ויאמר „יהי רצון“ ואח"כ יקח קרא (דלעת) עם גזר ויאמר: „יהי רצון“ לרמז „שיקרע רוע גזר דיננו“. ויטעם בלי ברכה. ואח"כ יקח הכרתי ויאמר: „יהי רצון“ ויטעם אך אם הוא מבושל, אבל אם אינו מבושל אין צריך לאוכלו לפי שהוא חריף. ואח"כ סילקא ויאמר: „יהי רצון“ ויטעם. ואח"כ יברך על ראש הכבש „שהכל“ ויטעם קודם שיאמר: „יהי רצון“ ויאמר גם שם: זה זכר לאילו של יצחק אבינו בן אברהם אבינו ע"ה אמן. ואם לא מצא ראש כבש, יקח ראש של בהמה אחרת (עגל) או עוף, ויאמר רק: „שנהיה לראש ולא לזנב“ ואם ירצה יקח עמו גם חתיכת בשר כבש (ולא דווקא ראש) כדי שיוכל לומר „וזה זכר לאילו וכו'“.

13 – התוקע והקהל צריכים לכוון לצאת ידי חובה שמיעת קול שופר, ואחר גמר התפלה אסור לתקוע שלא לצורך.

14 – בעשרת ימי תשובה אומרים „עושה השלום” בסוף כל תפילות העמידה, וגם החזן צריך לאמר בסוף קדיש תתקבל גם כן „עושה השלום” ודווקא קדיש התקבל של שחרית ושל מנחה, ולא בקדיש תתקבל של סוף הסליחות, ולא בקדיש תתקבל של ערבית של ליל שבת. והאומר בליל שבת בקדיש תתקבל אחר ברכת מעין שבע יש לו על מי שיסמוך.

התורמים לעלון זה:

האדון **מוני הרבון** ואשתו הגברת **פרידה** ובניהם לברכה ולהצלחה אמן. *** הגברת **מלכה ווספילד תוס** ובעלה ובניהם לברכה ולהצלחה אמן. האדון **אייזיק אמבלו** ואשתו ובניהם לברכה ולהצלחה אמן. *** האחים המבורכים **הנרי ואייזיק** למשפחת **סרווה** וברכה ולהצלחה עם כל משפחותיהם ולע״נ אביהם המנוח **שמעון סרווה בן בדיעה** ע״ה אמן. *** הגברת **פרידה שהיינו** ובעלה האדון **מרדכי** ובניהם לברכה ולהצלחה והי' ישלח רפואה שלמה לה ולנכדתה **קרו בת תקווה** רפואה שלמה אמן. *** הגברת **סילי ג'ג'אטי** ובניה לברכה ולהצלחה עם כל משפחותיהם ולע״נ אביהם המנוח **יהודה ליאון בן ג'מיליה** ע״ה אמן. *** האחים המבורכים **פרג' – דוד – קלוז – אדמון – ג'נט – רינה – אסתר – גילה – פימה – איוון** למשפחת **נחום** לברכה ולהצלחה עם כל משפחותיהם ולע״נ נשמת אמם **איילה גזאלה בת רימה** ע״ה אמן. *** **משפחת שקלו** לע״נ אדונתם אמם **טוניה מזל בת רחל** ע״ה אמן. *** האדון **עובדיה אברהם** ואשתו הגברת **סבא** ובניהם **נעים – יוסף – משה – ויונתן** לברכה ולהצלחה ולע״נ בנם שנקטף בקיצור ימים **דוד בן סבא** ע״ה אמן. *** הגברת **פרידה חצבאני רביע** ובניה לברכה ולהצלחה ולע״נ אביהם המנוח **נסים סמי בן אמיליה** ע״ה אמן. *** האחים המבורכים: **סולי – הלל – ארליט – צופיה** למשפחת **בווביה** לברכה ולהצלחה עם כל משפחותיהם ולע״נ אביהם המנוח **יצחק זקי בן שמחה** ע״ה אמן.

www.bethyosef.com

הגיעו התרומות לשבוע זה \$1800 תזכו למצוות אמן. מספר המבקרים באתר 15900 ותזכו למצוות אמן.

4 – וכל סדר הברכות שאמרנו כאן, אם הוא אוכל אותם קודם נטילת ידיים והמוציא. ויזהר לאכול קמעא קמעא מכל דבר שלא יכנס בספק חיוב ברכה אחרונה, ובדיעבד אפילו אכל שיעור לא יברך ברכה אחרונה.

5 – אבל המנהג השני הוא הנכון והמקובל: יעשה קידוש, יטול ידיו, יברך המוציא ויאכל 30 גרם מן הפת. ואח״כ יברך העץ **על התמרים** ויאמר יהי רצון לפי סדר המנהג הראשון, אבל עם דברים שברכתם אדמה אם הם מבושלים לא יברך עליהם „**אדמה**” (כגון רוביא – סילקא – קרא) לפי שהוא מצוי בתוך הסעודה. אבל **על גזר** שאינו מבושל יכול לברך אדמה, וכן אין לברך „**שהכל**” על ראש כבש, לפי שהוא מבושל אלא אומר עליהם „**יהי רצון**” שלהם.

6 – יש נוהגים שהגדול בבני הבית מברך על התמרים ואומר „**יהי רצון**” בקול רם, וכל בני הבית שומעים ועונים אחריו „**אמן**” ויוצאים ידי חובה בברכתו. וגם שקוראים כל אחד בפני עצמו, השומע את חברו אומר „**יהי רצון**” יענה אחריו אמן.

7 – אם אדם עייף ומוכרח לישון ביום ראש השנה, מותר לישון אחר חצות, ויזהר שלא לבוא לידי כעס בראש השנה.

8 – גם בקידוש ליל שני יאמר שהחיינו.

9 – מי ששכח לאמר „**יעלה ויבוא**” בברכת המזון בראש השנה, אם נזכר מיד כשאמר ברוך אתה ה', קודם שיסיים „**בונה ירושלים**” יאמר שם בשם מלכות נוסח הברכה הזאת: „**ברוך אתה ה'... אשר נתן ימים טובים לעמו ישראל את יום הזיכרון ואת יום טוב מקרא קודש הזה ברוך אתה ה' מלך על כל הארץ מקדש ישראל ויום הזיכרון**”. ואם נזכר **כשהתחיל** בברכה רביעית אחרי שאמר ברוך... מלך העולם, יסיים „**אשר נתן ימים טובים וכו'**” אבל אם התחיל לומר האל אבינו מלכנו יסיים ברכת הטוב והמטיב ולא יחזור כלל.

10 – אין לענות „**ברוך הוא וברוך שמו**” בשעת שמיעת הברכות מהתוקע, אלא עונים אמן.

11 – אסור להפסיק בדיבור עד גמר התקיעות כלם ועד אחר תפלת מוסף.

12 – אשה או איש שאין באפשרותם לבוא לבית הכנסת, אסור לתוקע לברך על השופר לצורך האשה, אם הוא כבר יצא ידי חובתו וברך כבר. גם על האשה אסור לברך. אבל בשביל האיש מברך.

”שְׁלוֹמֵי גִּלְיָד”

בְּשׂוֹר – יִרְקוֹת – וּמִפְּלֶת – כְּשֶׁר לְמַהְדָּרִין בְּהַשְׁגָּחַת בֵּית יוֹסֵף.
2380 קוֹנֵי אֵיילַנד אוֹנִיו, טֶלְפוֹן: 382-1981 (718)